

17-08-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওঁম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

**"মৰমৰ সন্তানসকল - মায়াৰ পীড়াৰ পৰা বাচি থাকিবলৈ পিতাৰ শৰণ লোৱা, ঈশ্বৰৰ শৰণাপন্ন হ'লে 21 জন্মৰ বাবে
মায়াৰ বন্ধনৰ পৰা মুক্ত হৈ যাবা"**

***প্ৰশ্ন:-** তোমালোক সন্তানসকলে কোনটো পুৰুষাৰ্থৰ দ্বাৰা মন্দিৰ লায়ক পূজনীয় হৈ যোৱা?

***উত্তৰ:-** মন্দিৰ লায়ক পূজনীয় হ'বলৈ হ'লে ভুতৰ (বিকাৰৰ) পৰা বাচি থকাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰা। কেতিয়াও কোনো ভুত
যাতে প্ৰৱেশ নকৰে। যেতিয়া কাৰোবাৰ মাজত ভুত দেখিবলৈ পোৱা, কোনোবাই যদি ক্ৰোধ কৰে বা মোহৰ
বশীভূত হয় তেন্তে তেওঁৰ পৰা কাষৰীয়া হৈ যোৱা। পৱিত্ৰ হৈ থাকিবলৈ নিজৰ লগত প্ৰতিজ্ঞা কৰা। সঁচা-সঁচা
ৰাখী বান্ধা।

***গীত:-** অন্তৰে বিচাৰে তোমাক মাতিবলৈ... (তুমহাৰে বুলানে কৌ জী চাহতা হেয়...)

ওঁম্ শান্তি। ভক্তই সদায় ভগৱানক আহ্বান কৰে। ভগৱানক পৰমপিতা বুলি কোৱা হয়। কয় - হে পতিত-পাৱন
পৰমপিতা পৰমাত্মা, আহি আমাক সন্তানসকলক পতিতৰ পৰা পাৱন কৰা। গতিকে সকলো নিশ্চয় পতিত কিয়নো
ৰাৱণৰ ৰাজ্য, পাঁচ বিকাৰ সৰ্বব্যাপি আছে। এনেকুৱা নহয় যে সত্যযুগতো পাঁচ বিকাৰ সৰ্বব্যাপক হয়। নহয়, সেইখনক
সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী দুনিয়া বুলি কোৱা হয়। এইখন হৈছে সম্পূৰ্ণ বিকাৰী দুনিয়া। ভাৰত সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী আছিল-এইটো
পাহৰি গৈছে। মন্দিৰলৈ গৈ দেৱতাসকলৰ মহিমাও কৰে যে আপুনি সৰ্বগুণ সম্পন্ন, সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী। ইয়াত হৈছে
সম্পূৰ্ণ বিকাৰী, সেয়েহে পিতাক আহ্বান কৰে। পিতা আহি সম্পূৰ্ণ বিকাৰীসকলক শৰণত লয়। শৰণাগত থাকে নহয়
জানো। এতিয়া সকলো শৰণাৰ্থী সেয়ে আহ্বান কৰে। আত্মাই পিতাক আহ্বান কৰে - বাবা, আমি আত্মাসকল
একেবাৰে বিকাৰী হৈ গ'লো, আপুনি আহি নিৰ্বিকাৰী বনাওক। ইজনে সিজনক মাৰপিত কৰি থাকে। সেয়েহে
তেওঁলোকক অসুৰ (devil) বুলিও কোৱা হয়। ভাৰত দৈৱী ৰাজ্য আছিল - এয়া মনুষ্যই নাজানে। মুঠৰ ওপৰত ভাৰত
দেৱী-দেৱতাৰ ভূমি আছিল, তেওঁলোকে ৰাজ্য কৰিছিল। কিন্তু আধাকল্পৰ পৰা মায়াই ক্ৰমান্বয়ে একেবাৰে পতিত কৰি
পেলালে, সেয়েহে কয় - এতিয়া আমাক পতিতসকলক আহি শৰণত লোৱা। এতিয়া তোমালোক আহি পৰমপিতা
পৰমাত্মাৰ হৈছা - ভৱিষ্যতে দেৱী-দেৱতা হ'বৰ বাবে। এইয়া হৈছে ঈশ্বৰীয় ভগৱান পিতাৰ অভিযান, পতিতক পাৱন
অথবা কাঁইটক ফুল বনোৱাৰ অভিযান। সন্তানসকলৰ ধান্দাই হৈছে পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ মতত কাঁইটক ফুল বনোৱা,
নৰকবাসীক স্বৰ্গবাসী বনোৱা। তোমালোকে কোৱা - 'হে ঈশ্বৰ পিতা', গতিকে তোমালোকে নিশ্চয় তেওঁক জানা নহয়
জানো। তেন্তে এনেকৈ ক'ব নোৱাৰা যে পৰমাত্মা ক'ত থাকে! আত্মাই কয় - অ' গড ফাদাৰ (ঈশ্বৰ পিতা)। আত্মাই
পৰমাত্মাক আহ্বান কৰে, তেওঁক এই দুচকুৰে দেখা নাযায়। আত্মাকো দেখা নাযায়। এয়াটো অনুভৱৰ কথা। আত্মা
জ্যোতি স্বৰূপ হয়। পৰমপিতা পৰমাত্মাৰো সেয়াই ৰূপ। পিতাই কয় - তোমালোক আত্মাসকলে এটা চোলা ত্যাগ কৰি
আন এটা লোৱা। তোমালোক আত্মা অবিনাশী হোৱা, শৰীৰ বিনাশী। আত্মাই শৰীৰ ত্যাগ কৰে। ক'ব মোৰ পিতাৰ
মৃত্যু হ'ল কিন্তু আত্মাৰ মৃত্যু নহয়। আত্মাক আহ্বান কৰে। এয়া তোমালোকে এতিয়া বুজি পাইছা। বাকী গোটেই
দুনিয়াৰ কোনো মনুষ্যই পিতাক একেবাৰেই নাজানে, সেয়েহে পৰম্পৰৰ মাজত কিমান কাজিয়া-পেচাল কৰি থাকে।
এতিয়া ক্ষেপণাস্ত্ৰৰে কি কৰিব ঠিকনা নাই! তেওঁলোকক অসুৰ বুলি কোৱা হয়। বাবাই কয় - মই জানো এনেকুৱা সৃষ্টি

ৰচনা কৰো! বাবাইতো স্বৰ্গৰ ৰচনা কৰে। স্বৰ্গৰ মালিক বনায়। গতিকে নিশ্চয় পিতা আহিব লাগিব নহয় জানো। পিতাই কয়, মই আহিছো, যি পতিত দুখী হৈ গৈছে তেওঁলোকক সদায় সুখী কৰিবলৈ। তাত কোনেও এনেদৰে নকয় – পতিত-পাৰন আহা বা অ' ঈশ্বৰ পিতা দয়া কৰা। এনেকৈ কেতিয়াও আহ্বান নকৰে, কিয়নো হয়েই সুখী। দুখত সকলোৱে স্মৰণ কৰে। আত্মাইহে স্মৰণ কৰে। শৰীৰৰ দ্বাৰা সুখ-দুখৰ অনুভৱ কৰে। শৰীৰ নাথাকিলে আত্মা সুখ-দুখৰ পৰা উপৰাম হৈ থাকে। পিতাই কয়, মই এওঁৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰি এওঁৰ নাম ব্ৰহ্মা ৰাখোঁ। কিছুমানেতো ভালদৰে বুজি পায়, কিছুমানে বুজি নাপায়, গতিকে বুজা যায় - এওঁ পাৰন দুনিয়াত যোৱাৰ লায়ক নহয় সেইকাৰণে শ্ৰীমতত নচলে। এয়া হৈছেই আসুৰী ৰাৱণ সম্প্ৰদায়। ৰাৱণক প্ৰতি বছৰে নজ্বলাই জানো। এয়া চিহ্ন। প্ৰতি বছৰে ৰাখীও বন্ধোৱায় কিয়নো পৱিত্ৰ হৈ নাথাকে। ৰাখী বন্ধোৱায় আকৌ অপৱিত্ৰ হৈ পৰে সেয়েহে প্ৰতি বছৰে ৰাখী বন্ধোৱায়। ৰাখী হৈছে পৱিত্ৰতাৰ প্ৰতীক। বিকাৰীসকলে ৰাখি পঠিয়াই দিয়া হয় যাতে পৱিত্ৰ হৈ থকাৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰে। পৱিত্ৰ হৈ থাকিলে 21 জন্মৰ ৰাজ্য ভাগ্য প্ৰাপ্ত হ'ব।

বাবাই কয় - মইহে আহি তোমালোক সকলোকে পূজ্য কৰি গঢ়ি তোলো। এতিয়া তোমালোক পূজাৰী। দেৱতাসকলক, পাথৰ-শিলগুটিৰ পূজা কৰি হাবাথুৰি খাই ফুৰা। মই তোমালোকক এই হাবাথুৰি খোৱাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি পূজ্যৰ পৰা লক্ষ্মী-নাৰায়ণ বনাও। তোমালোক ইয়ালৈ আহিছাই নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হ'বলৈ। আধাকল্প মায়াৰ দ্বাৰা পীড়িত হৈ এতিয়া তোমালোক আহি পৰমপিতাৰ শৰণ লৈছা। মম্মাইও শৰণ লৈছে। এই বাবাইও শিৱবাবাৰ শৰণ লৈছে। তেওঁৰতো নিজৰ শৰীৰ নাই। তেওঁৰ নামেই হৈছে শিৱ। শিৱবাবাৰ নাম কেতিয়াও পৰিৱৰ্তন নহয়। মনুষ্য আত্মাৰ নাম পৰিৱৰ্তন হৈ থাকে। 84 নাম পায়। এই কথাবোৰ মনুষ্যই নাজানে। 84 জন্ম বুলিও কয়, কিন্তু 84 জন্ম কোনে লয়, এইয়া কোনেও নাজানে। ভাৰতবাসী, যি দেৱী-দেৱতা আছিল তেওঁলোকেই 84 জন্ম লয়। এইয়া হৈছে বেহদৰ (অসীমৰ) নাটক। এয়াটো মনুষ্যইহে জানিব লাগিব। তোমালোকে জানা গড ফাদাৰ স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা হয় গতিকে স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ নিশ্চয় পোৱা উচিত। ভাৰত স্বৰ্গ আছিল। সেই অধিকাৰ মায়া ৰাৱণে কাঢ়ি নিলে। এতিয়া পুনৰ মায়াৰ ওপৰত বিজয়ী হ'ব লাগিব। মায়াক জিকা মানেই জগতজিৎ হোৱা। ৰাৱণৰ ওচৰত পৰাজিত হোৱা বাবে অসুৰ হ'লা, এতিয়া দেৱতা হ'ব লাগে। কাঁইটক কলি, কলিক আকৌ ফুল বনাব লাগে। মায়াৰ ধুমুহা আহিলে কলি বা ফুল সৰি পৰে। মাতা-পিতাৰ হৈ পিছত এৰি গুছি যায়। এইয়া বুজিবলগীয়া কথা। তিথি-তাৰিখসহ প্ৰমাণ দি বুজোৱা হয় - এইয়া মনুষ্য সৃষ্টিৰ ওলোটো বৃক্ষ, বীজ ওপৰত থাকে, সেইবাবেটো গড ফাদাৰ বুলি কৈ স্মৰণ কৰে নহয় জানো। এই জ্ঞান বুজিবলৈ বৰ কঠিন। তোমালোক সন্তানসকলে বুজি পোৱা যে সৰ্ব আত্মাৰ যি পিতা তেওঁকেই স্মৰণ কৰে। আমি পৰম্পৰ ভাই-ভাই। সকলোৱে পিতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ পোৱা উচিত। ইয়াক ভ্ৰাতৃত্ববোধ (brotherhood) বুলি কোৱা হয়। তোমালোক ভাই-ভাই, উত্তৰাধিকাৰ পিতাৰ পৰা পাব লাগে। পিতাই সকলোকে সুখ শান্তিৰ অধিকাৰ দিয়ে। পিতা আহি শিক্ষকৰ ৰূপত পঢ়ায় আকৌ সৎগুৰু হৈ লগত লৈ যায়। সত্য বুলি এজন গড ফাদাৰকে কোৱা হয়। তেওঁৰেই এইয়া সৎসংগ। সত্যৰ সংগই উদ্ধাৰ কৰে। এতিয়া বিনাশ হ'ব। সকলোৱে সুখধাম, শান্তিধামলৈ যাব লাগিব। কয় - মোৰ নাওঁ পাৰ লগাই দিয়া, আমি বিষয় সাগৰত ডুবি আছোঁ। সেয়েহে শান্তিধাম, সুখধামলৈ লৈ যাবৰ কাৰণে পিতা আহিবলগীয়া হয়। আধাকল্প হৈছে সুখধাম, আধাকল্প হৈছে দুখধাম। এই ভাৰত একেবাৰেই পতিত, ভোগী হৈ গৈছে। যোগী বুলি কোৱা নহ'ব। সত্য-দ্বেতাক যোগেশ্বৰৰ ৰাজ্য বুলি কোৱা হয়। কৃষ্ণক যোগেশ্বৰ বুলি কোৱা হয়। ঈশ্বৰৰ লগত যোগযুক্ত হৈ পদ ল'ব লাগে। সেইয়া তোমালোকে পাই আছা। পিতাই কিমান ভালকৈ বুজায়। বুজাওতাজন হৈছে জ্ঞানৰ সাগৰ, মনুষ্য জ্ঞানৰ সাগৰ নহয়। এওঁ (ব্ৰহ্মা বাবাই) নিজকে জ্ঞানৰ সাগৰ বুলি নকয়। তোমালোক এতিয়া মাষ্টৰ জ্ঞান সাগৰ হৈ আছা। জ্ঞান সাগৰৰ পৰা সমষ্ট জ্ঞান আহৰণ কৰি লোৱা। যেনেকৈ শিক্ষকৰ পৰা বিদ্যাৰ্থীয়ে

সমষ্ট জ্ঞান আহৰণ কৰি বেৰিষ্টাৰ হৈ যায়। তোমালোকে জ্ঞান সাগৰৰ পৰা সমষ্ট জ্ঞান আহৰণ কৰি লোৱা। সমষ্ট জ্ঞান যেতিয়া আহৰণ কৰি ল'ব তেতিয়া তোমালোকে প্ৰালন্ধ প্ৰাপ্ত কৰিবা। পিতা নিৰ্বাণ ধামলৈ গুচি যাব। তোমালোক সন্তানসকলে পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰমাঙ্ক অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰ লৈ লোৱা। এই জ্ঞানৰ দ্বাৰা তোমালোকে দেৱী-দেৱতা হৈ সদাকালৰ বাবে সুখী হৈ যোৱা। এতিয়া তোমালোক ঈশ্বৰৰ শৰণত আহিছা। বাবাই তোমালোকক 21 জন্ম মায়াৰ বন্ধনৰ পৰা মুক্ত কৰি দিয়ে। পিতাই কিমান সহজ কৰি বুজায়। যি পাৰস বুদ্ধি হ'বলগীয়া আছে তেৱেঁই হ'ব।

তোমালোকে বুজি পোৱা যে আমি বাবাৰ পৰা কল্প-কল্প উত্তৰাধিকাৰ লওঁ। মায়াই কাঢ়ি লয় আকৌ মই আহি তোমালোকক সুখ-শান্তিৰ উত্তৰাধিকাৰ দিওঁ। ৰাৱণে দুখৰ অধিকাৰ দিয়ে, ৰামে সুখৰ অধিকাৰ দিয়ে। কিমান জন্ম, কিমান সময় দুখ আৰু সুখৰ অধিকাৰ পোৱা যায় – সেই সকলো তোমালোকক শুনাওঁ। পিতাই কয় - কেৱল মোক পিতাক স্মৰণ কৰা। মই আত্মা পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ সন্তান হওঁ। মাথোন পিতাক স্মৰণ কৰি থাকা, তেতিয়া তোমালোকৰ বিকৰ্ম বিনাশ হৈ যাব। তোমালোক বিকৰ্মাজীৎ ৰজা হৈ যাবা। বিকৰ্মাজীৎ ৰজাৰ (যিয়ে বিকাৰক জয় কৰে) শকাব্দ (era) একৰ পৰা আৰম্ভ হ'ল আকৌ 2500 বছৰৰ পাছত ৰজা বিক্ৰমৰ (যি বিকাৰত আসক্ত) শকাব্দ আৰম্ভ হয়। বিকৰ্মাজীৎ আৰু বিক্ৰম, ভাৰতবাসীৰ দুই প্ৰকাৰৰ শকাব্দ আছে। বিক্ৰমৰ শকাব্দ সকলোৱে জানে, বিকৰ্মাজীতৰ শকাব্দ সকলোৱে পাহৰি গ'ল। এইয়া হৈছে পঢ়া।

চোৱা, মুৰুলীয়েও কিমান যাত্ৰা কৰে। নহ'লে গোপ-গোপীসকলে মুৰুলী কেনেকৈ পাব। টেপৰ দ্বাৰাও যায়। সকলো সেৱা কেন্দ্ৰত টেপ শুনি থাকিব। এই মুৰুলী আশ্চৰ্য্যজনক হয়। এই মুৰুলীৰ বাবেই গায়ন কৰা হয় যে গোপীসকল আতুৰ হৈ পৰিছিল। পিতাই কয় মইতো আহোৱেই পতিত দুনিয়াত। সত্যযুগত দেৱতাসকলৰ অপাৰ সুখ থাকে। ইমান সুখ কোনেও পাব নোৱাৰে। হীৰা-অলংকাৰৰ মহলত থাকে। ইয়াতটো সোণৰো কিমান মূল্য। তাততো তোমালোকে সোণৰ ইটাৰ মহল তৈয়াৰ কৰিবা। আকৌ তাত হীৰা খচিত কৰা থাকিব। পিতাই সন্তানসকলক কিহৰ পৰা কি বনাই দিয়ে! কেৱল পৱিত্ৰ হৈ থকাৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিব লাগে। ক্ৰোধ ৰূপী ভূত থাকিব নালাগে। বুজি পোৱা যায় যে এওঁৰ মাজত ভূত প্ৰৱেশ কৰিছে, তেওঁৰ পৰা কাষৰীয়া হৈ যোৱা। বহুত আছে যাৰ এতিয়াও মোহ নষ্ট হোৱা নাই। যেনেকৈ বান্দৰীৰ মোহ থাকে নহয়, তেনেকৈয়ে সন্তান আদিৰ মোহত আৱদ্ধ হৈ পৰে। বান্দৰৰ মাজত আটাইতকৈ বেচি বিকাৰ আছে। তোমালোকক এতিয়া বান্দৰৰ পৰা মন্দিৰৰ লায়ক বনাই আছে।

ৰাখী বন্ধনৰ ৰহস্যও বুজোৱা হৈছে। ৰাখী বন্ধাৰ কোনো কথা নাই। এইয়া পিতাৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰা হয়। মিঠা বাবা, বেহদৰ বাবা আধাকল্প আমি ভক্তসকলে তোমাক স্মৰণ কৰিছো। এতিয়া আপুনি আহিছা বৈকুণ্ঠৰ মালিক বনাবলৈ, সেয়েহে আমি আপোনাৰ সহযোগী হৈছো। আমি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছো যে আমি কেতিয়াও অপৱিত্ৰ নহওঁ। পৱিত্ৰ হৈ ভাৰতক পৱিত্ৰ বনাম। কিমান সহজ কথা! ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) শ্ৰীমত অনুসৰি পতিত মনুষ্যক পাৱন দেৱতা হিচাবে গঢ়ি তোলাৰ সেৱা কৰিব লাগে। পিতাৰ পুৰা-পুৰা সহায়কাৰী হ'ব লাগে।
- (2) জ্ঞানৰ সাগৰৰ সমষ্ট জ্ঞান আহৰণ কৰি ল'ব লাগে। পিতাৰ স্মৃতিৰে বিকৰ্ম দন্ধ কৰি বিকৰ্মাজীৎ হ'ব লাগে।

***বৰদান:-** শ্ৰেষ্ঠ জীৱনৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা বিশাল মঞ্চত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰোঁতা হি'ৰ পাৰ্চধাৰী হোৱা

ব্ৰহ্মাবাই তোমালোক সন্তানসকলক দিব্য জন্ম দিওঁতেই – “পৱিত্ৰ হোৱা, যোগী হোৱা”ৰ বৰদান দিছে। জন্মতেই বৰ-মাঁৰ ৰূপত পৱিত্ৰতাৰ স্নেহেৰে প্ৰতিপালন কৰিছে। সদায় আনন্দৰ দোলনাত দোলাইছে, সৰ্বগুণ মূৰ্ত, জ্ঞান মূৰ্ত, সুখ-শান্তিৰ স্বৰূপ হ'বৰ বাবে নিতৌ নিচুকনি গীতো শুনাতে, এনেকুৱা মাতা-পিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰী হোৱা। এই জীৱনৰ মহত্ব স্মৃতিত ৰাখি বিশ্বৰ বিশাল মঞ্চত বিশেষ ভূমিকা, নায়ক-নায়িকাৰ ভূমিকা পালন কৰা।

***গ্লোগান:-** বিন্দু শব্দৰ মহত্বক জানি বিন্দু হৈ, বিন্দু পিতাক স্মৰণ কৰা মানেই যোগী হোৱা।

!!ওঁম্ শান্তি!!
